

Vurderingsskjema for norskprøven, delprøve i skriftlig framstilling, nivå A1–A2 (sett kryss i skjemaet)

	Under A1	A1-beskrivelser	A1	A2-beskrivelser	A2
Formidlingskriterier					
OPPGAVE 1 Skrive melding		Skriver en kort, svært enkel og stort sett forståelig melding.		Det er ikke satt et eget A2-krav for formidlingen på denne oppgaven, men A1-kravet må være oppfylt for at kandidaten skal kunne plasseres på A2 samlet. Språket i oppgaven skal tas med i vurderingsgrunnlaget for de språklige kriteriene.	
OPPGAVE 2 Beskrive bilde		Formidler på en svært enkel måte noe av det hen ser på bildet. Deler av teksten kan være vanskelige å forstå.		Beskriver bildet på en enkel og stort sett forståelig måte.	
OPPGAVE 3 Fortelle om et kjent tema		Svarer på oppgaven på en svært enkel måte. Deler av teksten kan være vanskelige å forstå.		Svarer på oppgaven på en enkel og stort sett forståelig måte.	
Språklige kriterier for kandidatens prestasjon gjennom hele prøven					
Tekstopbygging		Ingen krav til tekstopbygging på A1-nivået.		Skriver enkle tekster. Det er en viss sammenheng i tekstene, for eksempel på grunn av tema, kronologi og/eller enkle bindeord.	
Rettskriving og tegnsetting		Skriver noen ord slik at de er gjenkjennelige. En del ord vil være vanskelige å gjenkjenne, særlig mindre vanlige ord. Ingen krav til tegnsetting på dette nivået.		Skriver en del ord riktig. Noen ord kan være vanskelige å gjenkjenne, særlig mindre vanlige ord. Markerer noen av setningene med punktum, stor bokstav e.l.	
Ordforråd		Har et svært begrenset ordforråd. Bruker noen ord riktig. Gjør mange feil ordvalg.		Har et tilstrekkelig ordforråd til å uttrykke seg om dagligdagse emner, og bruker en del dagligdagse ord og uttrykksmåter riktig. Gjør fremdeles mange feil ordvalg.	
Grammatikk		Viser noen eksempler på riktig bruk av noen få grunnleggende grammatiske strukturer.		Viser en del eksempler på riktig bruk av grunnleggende grammatiske strukturer. Gjør mange feil, også helt elementære.	

For å plasseres på et nivå må kandidaten være på det nivået på alle kriteriene.

Vurderingsskjema for norskprøven, delprøve i skriftlig framstilling, nivå A2–B1 (sett kryss i skjemaet)

	Under A2	A2-beskrivelser	A2	B1-beskrivelser	B1
Formidlingskriterier					
OPPGAVE 1 Beskrive bilde		Beskriver bildet på en enkel og stort sett forståelig måte.		Beskriver bildet på en forståelig måte.	
OPPGAVE 2 Fortelle om et kjent tema		Svarer på oppgaven på en enkel og stort sett forståelig måte.		Svarer på oppgaven og skriver en tekst som er lett forståelig.	
OPPGAVE 3 Uttrykke/begrunne synspunkter		Får på en helt enkel måte fram noen synspunkter om det gitte emnet. En eventuell begrunnelse kan være uklar eller mangelfull.		Får fram synspunkter om det gitte emnet og gir noen grunner for disse på en forståelig måte.	
Språklige kriterier for kandidatens prestasjon gjennom hele prøven					
Tekstopbygging		Skriver enkle tekster. Det er en viss sammenheng i tekstene, for eksempel på grunn av tema, kronologi og/eller enkle bindeord.		Skriver tekster der sammenhengen stort sett er grei å følge. Bruker en del ulike bindeledd for å skape sammenheng i tekstene.	
Rettskriving og tegnsetting		Skriver en del ord riktig. Noen ord kan være vanskelige å gjenkjenne, særlig mindre vanlige ord. Markerer noen av setningene med punktum, stor bokstav e.l.		Har et ganske godt grep om rettskriving, men det vil være en del feil. Markerer i all hovedsak setningene med punktum og stor bokstav.	
Ordforråd		Har et tilstrekkelig ordforråd til å uttrykke seg om dagligdagse emner, og bruker en del dagligdagse ord og uttrykksmåter riktig. Gjør fremdeles mange feil ordvalg.		Har et ganske bredt ordforråd. Mestrer godt et enkelt repertoar av ord og uttrykksmåter knyttet til kjente emner. Kan gjøre ordvalg som fører til misforståelser, særlig når emnet er ukjent eller abstrakt.	
Grammatikk		Viser en del eksempler på riktig bruk av grunnleggende grammatiske strukturer. Gjør mange feil, også helt elementære.		Har et ganske godt grep om grunnleggende grammatiske strukturer. Viser noen eksempler på komplekse setninger. Gjør en del feil, og kan også gjøre noen feil som fører til misforståelser, særlig i komplekse strukturer.	

For å plasseres på et nivå må kandidaten være på det nivået på alle kriteriene.

Vurderingsskjema for norskprøven, delprøve i skriftlig framstilling, nivå B1–B2 (sett kryss i skjemaet)

	Under B1	B1-beskrivelser	B1	B2-beskrivelser	B2
Formidlingskriterier					
OPPGAVE 1 Uttrykke og begrunne synspunkter		Får fram synspunkter om det gitte emnet og gir noen grunner for disse på en forståelig måte.		Får fram og begrunner synspunkter om det gitte emnet på en klar måte.	
OPPGAVE 2 Argumentere		Skriver ganske tydelig om det gitte emnet. Får fram synspunkter og begrunner disse. Begrunnelsen kan være uklar eller mangelfull.		Skriver tydelig og saklig om det gitte emnet. Får klart fram synspunkter og argumenterer for disse. Argumentasjonen kan være noe uklar enkelte steder.	
Språklige kriterier for kandidatens prestasjon gjennom hele prøven					
Tekstopbygging		Skriver tekster der sammenhengen stort sett er grei å følge. Bruker en del ulike bindeledd for å skape sammenheng i tekstene.		Skriver tekster der sammenhengen i all hovedsak er lett å følge. Bruker en rekke ulike bindeledd og andre tekstbindende virkemidler. Tekstene har stort sett klar struktur og fremdrift.	
Rettskriving og tegnsetting		Har et ganske godt grep om rettskriving, men det vil være en del feil. Markerer i all hovedsak setningene med punktum og stor bokstav.		Har et godt grep om rettskriving og tegnsetting, selv om det vil være noen feil.	
Ordforråd		Har et ganske bredt ordforråd. Mestrer godt et enkelt repertoar av ord og uttryksmåter knyttet til kjente emner. Kan gjøre ordvalg som fører til misforståelser, særlig når emnet er ukjent eller abstrakt.		Mestrer godt et bredt ordforråd. Kan variere formuleringene, og velger i all hovedsak ord som passer i sammenhengen. Feil forekommer uten at det fører til misforståelser.	
Grammatikk		Har et ganske godt grep om grunnleggende grammatiske strukturer. Viser noen eksempler på komplekse setninger. Gjør en del feil, og kan også gjøre noen feil som fører til misforståelser, særlig i komplekse strukturer.		Har et godt grep om grunnleggende grammatiske strukturer. Viser variasjon i setningsstruktur, og bruker komplekse setninger på en stort sett vellykket måte. Feil forekommer uten at det fører til misforståelser.	

For å plasseres på et nivå må kandidaten være på det nivået på alle kriteriene.

Delprøve i skriftlig framstilling A1–A2, A2–B1 og B1–B2

Forklaring til kriteriene

Revidert versjon 2023

Vurderingsskjemaene til norskprøven må være forholdsvis knappe for at de skal være brukervennlige. Ulempen er at knappe beskrivelser gir rom for ulike tolkninger. Begreper som formidling, grammatikk og så videre kan defineres på forskjellige måter. For at sensorene skal gi en så lik og rettferdig vurdering som mulig, er det viktig at de legger det samme i innholdet i kriteriene. Prøvetviklerne i Direktoratet for høyere utdanning og kompetanse (HK-dir) har derfor utarbeidet denne forklaringen til kriteriene, for å utdype hvordan kriteriene skal forstås, og hvordan skjemaet skal brukes.

Norskprøven måler på nivåene A1, A2, B1 og B2. For å få en god forståelse av hva som kjennetegner nivåene, er det viktig å sette seg inn i hvordan disse er beskrevet i [Det felles europeiske rammeverket for språk](#) (Rammeverket) og i [Læreplan i norsk for voksne innvandrere](#). Et rammeverksnivå er ikke et punkt, men et område på en skala. Vurderingsskjemaene til norskprøven gir en beskrivelse av minimumskrav for et nivå – det vil si at kandidater kan tilfredsstille kravet til et nivå med god margin uten å kunne plasseres på nivået over. Det vil altså kunne være nivåforskjeller mellom to kandidater som begge plasseres for eksempel på nivå A2: En kan være så vidt på nivået, mens en annen er helt i øvre sjikt. Det vil også være tilfeller der en kandidat er på B1 i alle kriterier bortsett fra ett, og derfor plasseres på A2.

Formidling

Med *formidling* mener vi hvordan kandidaten løser oppgavene og hvor forståelige og hensiktsmessige kandidatsvarene er i den gitte sammenhengen. Norskprøven skal kun teste kandidatens norskerfardigheter, og derfor vurderer vi ikke meninger eller kunnskap i det kandidatene skriver. Det vi vil måle med disse kriteriene, er om kandidaten har de språklige funksjonene som trengs for å gjøre det oppgaven krever. Disse kriteriene ivaretar noe av det som er sentralt i kommunikativ språktesting, nemlig at man ser på språkets funksjonalitet: om språket er tilstrekkelig til å formidle et relevant innhold på en forståelig måte.

Under formidling vurderer vi hver oppgave for seg, både fordi de ulike oppgavene er laget for å måle språk på ulike nivåer, og fordi de måler ulike språkfunksjoner. Kandidatene må oppfylle kravene i alle formidlingskriteriene og i alle de språklige kriteriene for å plasseres på et nivå samlet. Det er tre oppgaver i A1-A2-prøven og A2-B1-prøven og to oppgaver i B1-B2-prøven. For at kandidatene skal få et resultat, må de besvare alle oppgavene. Hvis én eller flere oppgaver ikke er besvart, vil kandidaten ikke få en vurdering på delprøven i skriftlig framstilling. Det vil da stå «ikke nok grunnlag for vurdering» på prøvebeviset.

Det finnes et eget formidlingskriterium for hvert nivå på hver oppgave. Unntaket er nivå A2 på oppgave 1 i A1-A2-prøven (meldingsoppgaven) – her er det ikke beskrevet et eget kriterium. Grunnen til dette er at denne oppgaven i liten grad egner seg til å skille mellom formidling på A1-nivå og A2-nivå. Oppgaven legger opp til et kort og svært enkelt svar. I tillegg er oppgaveformuleringen den samme fra prøve til prøve, og den er offentliggjort på HK-dir sine nettsider, som en del av eksempeloppgavene på A1-A2. Dessuten er melding en teksttype som svært mange kandidater bruker i hverdagen og dermed kjenner godt. Derfor er det grunn til å tro at mange kandidater er spesielt godt forberedt på denne oppgaven. Vi legger derfor til grunn at det som måles i denne oppgaven i mange tilfeller er innlært tekst, noe som er relevant å måle på A1-nivået, men i liten grad på A2-nivået. Vi vil understreke at det på alle de andre oppgavene er viktig at kandidater på alle nivå, inkludert A1, unngår å gjengi tekst som er skrevet av andre. Dette regnes som plagiat og vil kunne føre til at kandidaten tas for fusk, og dermed får alle resultatene fra den aktuelle avviklingen annullert, samt en karantene på opptil tre avviklinger. Det vil si at man ikke kan melde seg opp til en ny norskprøve før det har gått opptil et år.

Vi vil også presisere at A1-kravet må være oppfylt på denne oppgaven for at kandidaten skal kunne plasseres på A2 samlet. Språket som produseres i oppgaven skal tas med i vurderingsgrunnlaget for de språklige kriteriene uansett hvilket nivå besvarelsen vurderes til, og kan dermed være med på å trekke opp eller ned. Dette kan få betydning for resultatet i tilfeller der en kandidat ligger nært opptil grensen mot A2.

I og med at norsksprøven kun skal måle språkferdigheter, og ikke kunnskap, stilles det ingen sjangerkrav på prøven. Det som er avgjørende er om kandidatens svar fungerer i den gitte sammenhengen eller ikke. I «begrunne»-oppgaven (oppgave 3 på A2-B1-prøven) skal for eksempel kandidatene formulere en e-post der de skal uttrykke meninger og begrunne disse – vanligvis får de beskjed om å klage på noe og begrunne klagen. På formidlingskriteriet vurderer sensorene kun hvor godt kandidaten formidler synspunkt og begrunnelser, og ikke om kandidaten mestrer formaliteter knyttet til e-poster eller klagebrev. Ofte vil slike formaliteter bestå i innlærte standardfraser som sier minimalt om kandidatens selvstendige språkferdigheter, og det er derfor lite relevant for vurdering av språkferdigheter over A1-nivå.

Krav til svar på oppgaven

Når det gjelder svar på oppgaven, må sensor ikke være for kategorisk. Vi gir konkrete oppgaver for at kandidatene ikke skal kunne pugge en tekst utenat og skrive den på prøven. Dersom kandidaten svarer litt på siden av oppgaven, skal dette ikke slås hardt ned på så lenge sensor ikke har grunn til å tro at teksten er pugget på forhånd og reproduisert. Dette betyr ikke at vi ser helt bort fra svar på oppgaven. Hvis oppgaven er å skrive en melding om at du vil selge en sykkel, godtar vi besvarelser der kandidaten har misforstått spørsmålet litt og skriver at de ønsker å kjøpe en sykkel. Om de derimot skriver en tekst av typen «Jeg heter Amir. Jeg er 23 år. Jeg kommer fra Marokko.», er dette for langt unna oppgaveformuleringen til at vi godtar det, selv på de laveste nivåene.

Kandidater som svarer på noe annet enn det oppgaven spør om på én eller flere oppgaver, får ikke noen vurdering, og på prøvebeviset vil det stå «ikke nok grunnlag for vurdering».

Hvor stor presisjon som forventes i svar på oppgaven, varierer noe ut fra oppgavens vanskegrad og kandidatens språknivå. I utgangspunktet er det høyere krav til presisjon jo høyere nivå man tar prøven på. Vi forventer altså større presisjon av kandidater som tar B1-B2-prøven enn av kandidater som tar A1-A2 prøven. I tillegg spiller nivået til kandidaten inn i vurderingen av én og samme oppgave, på ett og samme prøvenivå. For eksempel er vi litt mer tilbøyelige til å godta at en A1-kandidat misforstår en gitt oppgave på A2-B1-prøven, enn at en B1-kandidat misforstår den samme oppgaven.

I tillegg til at kandidatens tekst skal være svar på oppgaven, beskriver oppgaveformuleringen og formidlingskriteriene hvilke språkfunksjoner som kreves for å vurderes til de ulike nivåene. Dette er nærmere forklart under.

Hvilke språkfunksjoner testes i prøven?

De ulike oppgavene i prøven måler ulike språkfunksjoner. På A1-A2-prøven er det snakk om de informative språkfunksjonene «fortelle» og «beskrive». Disse funksjonene er mindre krevende enn funksjonen «begrunne», som testes i oppgave 3 på A2-B1-prøven, og som igjen er mindre krevende enn funksjonen «argumentere», som testes i oppgave 2 på B1-B2-prøven.

Språkfunksjonen «beskrive» er først og fremst relevant på bildeoppgaven på A1-A2 og A2-B1. Vår definisjon av denne språkfunksjonen i denne sammenhengen innebærer at det er tilstrekkelig å bruke enkeltord eller ufullstendige setninger for å oppnå A1 på formidlingskriteriet for bildeoppgaven.

I bildeoppgaven måles også kandidatenes evne til å videreformidle informasjon, altså en sentral del av kandidatens *medieringsferdigheter*. For å vurderes til A1 er det tilstrekkelig at kandidaten klarer å formidle noen få enkeltelementer i bildet. Dette kan være ved hjelp av enkeltord, eller med enkle, og ofte ufullstendige setninger, som substantivfraser eller verbfraser. Det er først og fremst dette som utgjør forskjellen på et «svært enkelt» (A1) og et «enkelt» (A2) svar på oppgaven.

Bildene inneholder alltid noen elementer som er innenfor et A1-vokabular, slik at A1-kandidater skal få vist hva de kan. Ofte inneholder bildene også noen elementer som krever et litt mer utbygd ordforråd, som er tilpasset A2-kandidater. For mange A1-kandidater egner denne oppgavetypen seg likevel spesielt godt, fordi den er konkret og styrt, og stiller dermed mindre krav til selvstendig språkbruk enn de andre oppgavene.

På A2-nivå skal kandidaten beskrive bildet på en slik måte at en person som ikke har sett bildet, får et inntrykk av hovedinnholdet i det. Dette forutsetter at kandidatene svarer med noe mer enn enkeltord, slik at leseren får en viss forståelse av hva som foregår på bildet. På B1-nivå forventer vi at beskrivelsen er enda tydeligere og mer sammenhengende enn på A2, slik at det er lett for leseren å forstå hva som foregår på bildet.

Noen kandidater på relativt høye språknivå velger å løse denne oppgaven ved å skrive en fortellende tekst om bildet. Dette trekker ikke ned, så lenge hovedinnholdet i bildet kommer frem i fortellingen. I tillegg til å måle medieringsferdigheter, har bildeoppgaven en viktig funksjon for å motvirke at pugget tekst får for stor betydning for vurderingen. I og med at bildeoppgaven er en relativt lukket oppgave som til en viss grad styrer hvilket ordforråd som bør brukes, og som i liten grad er utsatt for spredning på internett, egner

den seg godt for å vise kandidatenes reelle språkferdigheter, og kan derfor være en viktig indikasjon på kandidatens nivå i tilfeller der andre oppgaver kan være preget av pugging og innlærte standardfraser.

I «fortelle om et kjent tema»-oppgaven testes først og fremst «fortelle»-funksjonen, men i mange tilfeller vil også «beskrive»-funksjonen bli aktuell her (både på A1-A2 og A2-B1). Som i bildeoppgaven kan formidlingskriteriet for A1 oppfylles på en svært enkel måte, ved hjelp av enkeltord, eller med enkle, og ofte ufullstendige setninger, som substantivfraser eller verbfraser. Altså stilles det ikke krav om fullstendige setninger på *formidlingskriteriet*, men for å få A1 på grammatikkriteriet, må kandidaten vise eksempler på enkle setninger på enten bildeoppgaven eller fortelleoppgaven. (Kravet om setninger på A1 er nærmere beskrevet i forklaringen av grammatikkriteriet.) Fra A2 og oppover forventes det også at tekstene har en viss sammenheng på «fortelle om et kjent tema»-oppgaven, slik tekstoppbyggingskriteriet beskriver. Dette er noe av det som skiller et «svært enkelt» svar (A1) fra et «enkelt» svar (A2) på oppgaven. Tekstlengde og grad av variasjon og kompleksitet i ordforråd og grammatikk spiller også inn her.

Språkfunksjonen «begrunne» kommer først inn i oppgave 3 på A2-B1-prøven, som nevnt over. Denne språkfunksjonen krever et mer utbygd språk enn å fortelle, både grammatisk og med tanke på ordforråd. For å vurderes til B1 i formidling på denne oppgaven må kandidaten gi noen grunner for et synspunkt knyttet til det oppgaven spør om, på en forståelig måte. Det er imidlertid ikke et krav at kandidaten må skrive en begrunnelse for å i det hele tatt få et resultat på denne oppgaven. Hvis besvarelsen for eksempel inneholder relevante synspunkter, er det tilstrekkelig for å få A2 på formidlingskriteriet for denne oppgaven. Hvis en A1-kandidat er meldt opp til A2-B1-prøven, vil oppgave 3 ofte være svært vanskelig for kandidaten, og det er ikke beskrevet et eget formidlingskriterium for A1 på denne oppgaven. A1-kandidater vil ikke nødvendigvis klare å uttrykke synspunkter i svaret sitt, men ettersom oppgaven er laget for å måle språk på et mye høyere nivå, er det tilstrekkelig at kandidaten prøver å svare på oppgaven ut fra sine forutsetninger, for å kunne vurderes til A1 i formidling her.

Det er en del likhetstrekk mellom de to språkfunksjonene «begrunne» og «argumentere», men begrunnelser er enklere fordi de er mer konkrete og kan være preget av personlige, og potensielt usaklige preferanser. I argumentasjon forventes det at man i større grad skal kunne generalisere og reflektere rundt mer abstrakte tema som ikke nødvendigvis er direkte relevante for ens eget liv. Selv om argumentasjonsoppgaven legger opp til at man skal ta utgangspunkt i personlige synspunkt, stilles det altså høyere krav til saklighet og kandidatens evne til å generalisere for at det skal kunne regnes som argumentasjon, og dermed vurderes til B2.

I B2-oppgaven ber vi kandidatene om å ta stilling til et spørsmål og argumentere for et synspunkt. Noen kandidater velger i stedet å drøfte en sak uten å ta stilling til spørsmålet. Kandidatene skal ikke trekkes for dette, selv om det ikke er denne formen for løsning vi etterspør. Grunnen til at vi ikke ber kandidatene om å drøfte på denne måten, er at det ofte vil være mer krevende enn å bare argumentere for én side av en sak.

Det er viktig å være oppmerksom på at også B2-nivået tillater noe uklarhet i argumentasjonen, og at kandidatenes kulturelle bakgrunn kan påvirke måten argumentasjonen er framstilt på. Så lenge sammenhengen og logikken i argumentasjonen stort sett kommer klart frem, skal det ikke slås ned på stilvalg som kan virke fremmede i en norsk teksttradisjon.

Krav til forståelighet

Kravene formidlingskriteriene stiller til forståelighet varierer ut fra hvilket nivå det er snakk om, og ut fra hvor vanskelige de ulike oppgavetyperne er. På den ene siden stilles det høyere krav til grad av forståelighet på de høye nivåene. Samtidig er det ikke forventet like stor forståelighet på de vanskeligste oppgavene i en prøve, som i de letteste. I vurderingen må man også ta hensyn til hvor store sjanser kandidaten tar, altså hvor ambisiøs språkbruken er. Dessuten må man ha i bakhodet at det er forskjell på lesere som er vant til å forholde seg til ulike varianter av innlærerspråk, slik norsklærere i voksenopplæringen er, og lesere som ikke har så mye erfaring med dette. En tommelfingerregel er at språk som generelt sett vil fremstå som uforståelig for mannen i gata, ikke oppfyller kriteriene for A2. Om det holder til A1 eller ikke, må vurderes ut fra hvor mye av teksten sensor forstår ut fra sine forutsetninger.

På A1-nivå er det forventet at svaret på den første oppgaven i A1-A2-prøven skal være «stort sett forståelig» for sensor, mens deler av svaret kan være vanskelig å forstå på oppgave 2 og 3. Denne formuleringen tar hensyn til at oppgave 2 og 3 er laget for å også kunne måle på A2-nivå, og dermed kan være krevende for A1-kandidater. På A1 kan det forekomme at mindre deler av teksten er helt uforståelige, også for erfarne norsklærere.

På A2-nivå forventer vi at svarene på de enkleste oppgavene stort sett skal være forståelige for folk flest, med litt godvilje. På oppgave 3 («begrunne»-oppgaven) på A2-B1-prøven er det derimot rom for mange uklarheter på A2.

Når vi på B1 forventer at svaret på oppgave 2 i A2-B1-prøven skal være «lett forståelig», mens det holder at svaret er *forståelig* på oppgave 1 og 3, skyldes dette at oppgave 1

og 3 for mange er mer krevende å besvare enn oppgave 2. Oppgave 2 – «fortelle om et kjent tema» er ofte enklere enn oppgave 1 og 3 fordi den er så åpen at kandidaten i stor grad kan velge vokabular og vinkling selv. Oppgave 1 og 3 er mer styrende med tanke på hvilket vokabular kandidaten må kjenne til for å kunne svare på oppgaven. Oppgave 3 krever i tillegg at kandidaten bruker språkfunksjonen «begrunne», som er mer krevende språklig sett, som nevnt over.

Vi forventer altså i utgangspunktet at B1-kandidater skriver på en forståelig (oppgave 1 og 3) eller lett forståelig (oppgave 2) måte på A2-B1-prøven. Det er likevel viktig å understreke at det kan være noen tilfeller av feil som fører til misforståelser også på dette nivået, spesielt i komplekse setninger. Dette er for de fleste mest aktuelt på de vanskeligste oppgavene, altså «begrunne»-oppgaven (som står i både A2-B1 og B1-B2-prøven) og «argumentere»-oppgavene i B1-B2-prøven. Selv om formidlingskriteriet for «begrunne»-oppgaven krever at kandidaten skal gi «noen» grunner på en forståelig måte, vil vi understreke at dette åpner for at det kan være uklarheter i andre deler av begrunnelsen eller teksten for øvrig. Som nevnt skal kandidatene premieres for å forsøke seg på avanserte strukturer, og jo høyere ambisjonsnivå kandidaten har, jo større er sjansen for å gjøre feil som går ut over forståeligheten. Dette kommer eksplisitt til uttrykk i formidlingskriteriet for «argumentere»-oppgaven på B1-B2-prøven, der det åpnes for at begrunnelsen kan være uklar eller mangelfull. Det samme prinsippet gjelder også på andre oppgaver, hvis kandidaten prøver seg på kompliserte

strukturer. Det går likevel en grense for hvor mye uklarhet man kan godta – på B1 skal det uansett ambisjonsnivå *stort sett* gå greit å oppfatte hva kandidaten mener.

På B2-nivå forventer vi at kandidatene jevnt over skriver klart og tydelig, men på grunn av at det å argumentere er en krevende språkfunksjon, er det rom for noe uklarhet i argumentasjonen i oppgave 2 på B1-B2-prøven.

Tekstenes lengde

Det er oppgitt anbefalt tidsbruk og veiledende antall ord på noen av oppgavene. For eksempel anbefales det å skrive 80-200 ord på «fortelle om et kjent tema»-oppgaven på A2-B1-prøven. Dette er ment som en hjelp til kandidatene for å sikre at de produserer nok språk til å bli nivå plassert og for å unngå at kandidatene bruker mer tid enn nødvendig på hver oppgave. Det er viktig at sensorene ikke henger seg for mye opp i antall ord, spesielt hvis kandidaten på alle oppgavene til sammen skriver nok til å bli vurdert. Antall ord er altså ikke ment som absolutte krav, og det vil i mange tilfeller være mulig å plassere en kandidat på for eksempel nivå A2 i formidling på en oppgave selv om hen har skrevet kortere enn oppgitt antall ord. (Men om det totale antallet ord i besvarelsen er tilstrekkelig til å oppfylle det språklige kriteriet for ordforråd er en annen sak – det må vurderes opp mot de andre oppgavene. Se kapittelet om ordforråd for en nærmere beskrivelse av dette.)

SPRÅK**Tekstoppbygging**

A1	A2	B1	B2
Ingen krav til tekstoppbygging på A1-nivået.	Skriver enkle tekster. Det er en viss sammenheng i tekstene, for eksempel på grunn av tema, kronologi og/eller enkle bindeord.	Skriver tekster der sammenhengen stort sett er grei å følge. Bruker en del ulike bindeledd for å skape sammenheng i tekstene.	Skriver tekster der sammenhengen i all hovedsak er lett å følge. Bruker en rekke ulike bindeledd og andre tekstbindende virkemidler. Tekstene har stort sett klar struktur og fremdrift.

Med *tekstoppbygging* mener vi den logiske og tematiske sammenhengen og strukturen i tekstene. Det er flere momenter som bidrar til dette. Det mest iøynefallende er gjerne ulike typer bindeledd, både bindeord som «og», «men», «derfor» o.l., og ulike koherensmarkører som «på den ene siden», «først og fremst» osv. Men en tekst kan være sammenhengende selv om den inneholder få slike bindeledd. Det er dessuten viktig å merke seg at det ikke er slik at innlærere på høyere ferdighetsnivåer nødvendigvis bruker et høyere antall eksplisitte bindeledd i tekstene, men man bruker gjerne *flere ulike typer verktøy* for å gjøre tekstene sammenhengende, jo høyere opp i nivåene man kommer. På de høye nivåene bruker man også mindre frekvente bindeledd.

Under kriteriet «Tekstoppbygging» ser vi også på andre tekstbindende virkemidler, altså verktøy som kan bidra til struktur og sammenheng i tekstene. I en fortelling vil vi for eksempel gjerne ha en kronologisk fremstilling av hendelser, mens det i en argumenterende tekst vil være naturlig at synspunkt introduseres og underbygges på en strukturert måte som gjør det lett å følge fremstillingen, blant annet ved hjelp av en logisk avsnittsinndeling. I de fleste teksttyper vil tematisk sammenheng spille inn. Dette skapes ved at teksten, eller ulike deler av teksten, omhandler samme tema eller tema som er relatert til hverandre. Både ordvalg og grammatikk bidrar til å gjøre en tekst sammenhengende. Ord som tematisk tilhører samme domene, bidrar for eksempel til tematisk sammenheng. Grammatiske virkemidler kan blant annet brukes for å underbygge den logiske sammenhengen i teksten, for eksempel veksling mellom ubestemt og bestemt form av substantiver («Jeg har lest ei bok i påsken. Boka var veldig spennende.»), og bruk av anaforiske pronomen («Jeg har lest ei bok i påsken. Den var veldig spennende.»).

Forventninger og krav til struktur og sammenheng vil variere noe ut fra hvilken teksttype man har med å gjøre. I en bildebeskrivelse er det for eksempel naturlig at tekstene blir noe mindre sammenhengende enn i en oppgave der man skal begrunne en mening. Så selv om vurderingen av de språklige kriteriene skal baseres på kandidatens prestasjon gjennom hele prøven, aksepterer vi altså en viss variasjon i graden av sammenheng i de ulike tekstene.

På A1-nivå stiller vi ingen krav til tekstoppbygging. På dette nivået ser vi derfor bort fra dette kriteriet når vi vurderer.

På A2-nivå krever vi en viss sammenheng i tekstene. Dette kan oppnås ved bruk av enkle sideordnende bindeord som «og», «men» og «så», og eventuelt også bruk av subjunksjoner som «fordi» og «som», hvis kandidaten velger å prøve seg på litt mer komplekse strukturer. Men sammenhengen kan like gjerne oppnås ved hjelp av andre virkemidler som kronologi, tematisk sammenheng, bestemthet og/eller anaforiske pronomen. Kronologisk sammenheng i en tekst krever ikke nødvendigvis bruk av ord som markerer kronologi – dette kan også komme implisitt frem ved at kandidaten forteller om et logisk handlingsforløp med tematisk sammenheng (f.eks. «Jeg vasker grønnsakene. Jeg koker grønnsakene. Jeg spiser grønnsakene.»)

På B1 er det et krav at sammenhengen stort sett skal være grei å følge, og at kandidaten bruker en del ulike bindeledd for å skape sammenheng i tekstene. Selv om andre virkemidler, som kronologi, bestemthet osv. ikke er nevnt eksplisitt i B1-kriteriet, vil de kunne ha stor betydning for strukturen og sammenhengen i tekstene også på dette nivået. Med «grei å følge» mener vi at kandidaten stort sett lykkes i å få frem en viss logisk sammenheng mellom setninger og tekstdeler, også i relativt krevende teksttyper. Men sammenhengen kan være noe uklar noen steder, til en viss grad også i relativt enkle teksttyper.

På B2 krever vi at sammenhengen i tekstene i all hovedsak er lett å følge. I tillegg forventer vi at kandidaten bruker et ganske bredt repertoar av bindeledd og andre virkemidler på en hensiktsmessig måte, for å skape struktur og fremdrift i teksten. Dette er nødvendig for at logikken i kandidatens argumentasjon i all hovedsak skal komme tydelig frem. I argumenterende tekst vil det imidlertid kunne være noe uklar sammenheng noen steder, slik det fremgår av formidlingskriteriet for argumentasjonsoppgaven på B1-B2.

Rettskriving og tegnsetting

A1	A2	B1	B2
<p>Skriver noen ord slik at de er gjenkjennelige. En del ord vil være vanskelige å gjenkjenne, særlig mindre vanlige ord.</p> <p>Ingen krav til tegnsetting på dette nivået.</p>	<p>Skriver en del ord riktig. Noen ord kan være vanskelige å gjenkjenne, særlig mindre vanlige ord.</p> <p>Markerer noen av setningene med punktum, stor bokstav e.l.</p>	<p>Har et ganske godt grep om rettskriving, men det vil være en del feil.</p> <p>Markerer i all hovedsak setningene med punktum og stor bokstav.</p>	<p>Har et godt grep om rettskriving og tegnsetting, selv om det vil være noen feil.</p>

Rettskriving og tegnsetting viser til hvordan ordene er skrevet og i hvilken grad setningene er markert med stor bokstav og punktum/spørsmålsteget, eventuelt bruk av komma.

Vanlige ord som man har lest og skrevet mange ganger, er lettere å stave riktig. Sensor må til en viss grad bruke skjønn for å vurdere hvilke ord som kan antas å være vanlige og mindre vanlige for kandidatene, men Rammeverkets beskrivelser av relevant tematikk innenfor de ulike domeneene på ulike nivå, kan være til god hjelp. ([Se for eksempel oversikten i kompetansepakken til læreplanene fra 2021.](#)) Ofte vil «vanlige ord» være ord som kandidatene trenger for å fortelle om det nære og dagligdagse på en enkel måte, f.eks. om folk man kjenner, hva man jobber med, hva man gjør på fritiden osv.

Det er også mye annet som spiller inn på hvor vanskelig det er å stave ulike ord riktig. Korte ord med ingen eller få konsonantkombinasjoner er lettere enn lange ord med mange konsonanter. Doble konsonanter kan være en utfordring, og ellers ord hvor det er stor avstand mellom skrift og tale. Skj/sj/kj-kombinasjoner kan være vanskelige selv for morsmålsbrukere.

Det utgjør en vesentlig forskjell for vurderingen om skrivefeilene som forekommer er konsekvente, eller om det snarere dreier seg om glipper/tastefeil. Hvis for eksempel det samme ordet forekommer flere steder i teksten, og det bare er skrevet feil i ett tilfelle, er ikke dette noe sensor skal legge stor vekt på i vurderingen, selv om det skulle dreie seg om et vanlig, enkelt ord som f.eks. «mat».

På A1 forventer vi ikke mer av rettskrivingen enn at noen helt vanlige ord er skrevet slik at det er mulig å forstå hva som er ment. I praksis er antallet gjenkjennelige ord tilstrekkelig så lenge alle oppgavene er besvart. På dette nivået stiller vi ikke krav til at setningene skal være markert med stor bokstav og punktum.

På A2 forventer vi at en del vanlige ord er skrevet riktig. Det er ikke mulig å definere nøyaktig hvor mange ord eller hvor stor andel av de vanlige ordene i besvarelsen som

må være riktig skrevet. Dette vil blant annet variere ut fra de aktuelle ordenes vanskegrad og hvor stor andel ordene utgjør av besvarelsen for øvrig. Hvis det er snakk om en kandidat som skriver veldig kort og holder seg til enkle og trygge formuleringer, kan vi forvente at de fleste ordene er riktig skrevet, mens det må godtas mange feil i besvarelser der kandidaten prøver seg på noe mer enn det absolutte minimum for nivået.

I mindre vanlige ord vil skrivemåten på A2 i større grad basere seg på hvordan ordene uttales (enten av kandidaten selv eller andre). Det må være noen eksempler på at setningsgrenser markeres på dette nivået, vanligvis med punktum og/eller stor bokstav. Andre måter å markere setningsgrenser på, som f.eks. linjeskift, godtas også på dette nivået. Eventuelt overforbruk av tegn vil trekke ned på lik linje med fravær av tegn der det er påkrevet, men dette er mindre vanlig, og er derfor ikke nevnt spesifikt i kriteriet.

På B1 krever vi at kandidatene har et ganske godt grep om norsk rettskriving og tegnsetting. Det er ikke et krav at rettskrivingen skal være feilfri, og det vil ofte være skrivefeil i lavfrekvente ord og ord som har en komplisert stavemåte, men kandidater på dette nivået skal ha godt grep om skrivemåten til de fleste dagligdagse ord.

Kandidatene markerer i all hovedsak setningene med punktum og stor bokstav på B1. Men sensorene må alltid til en viss grad bruke skjønn, og i noen helt spesielle tilfeller kan det aksepteres at stor bokstav utelates, hvis tegnsettingen, rettskrivingen og språket for øvrig er så overbevisende at det veier opp for denne mangelen. Begrunnelsen for dette er at mangel på stor bokstav i liten grad går ut over formidlingen, og at mange er vant til å skrive med automatisk retting av små bokstaver i f.eks. skriveprogrammer og e-postprogrammer.

På B2 krever vi at kandidatene har et godt grep om rettskriving og tegnsetting, men vi forventer ikke at det skal være feilfritt. Når det gjelder tegnsetting, vil det ofte dreie seg om kommafeil på dette nivået, for eksempel som følge av påvirkning fra kommaregler for engelsk i setninger med foranstilte adverbial («For det første, vil jeg trekke frem ...»).

Ordforråd

A1	A2	B1	B2
Har et svært begrenset ordforråd. Bruker noen ord riktig. Gjør mange feil ordvalg.	Har et tilstrekkelig ordforråd til å uttrykke seg om dagligdagse emner, og bruker en del dagligdagse ord og uttrykksmåter riktig. Gjør fremdeles mange feil ordvalg.	Har et ganske bredt ordforråd. Mestrer godt et enkelt repertoar av ord og uttrykksmåter knyttet til kjente emner. Kan gjøre ordvalg som fører til misforståelser, særlig når emnet er ukjent eller abstrakt.	Mestrer godt et bredt ordforråd. Kan variere formuleringene og velger i all hovedsak ord som passer i sammenhengen. Feil forekommer uten at det fører til misforståelser.

Kriteriet «Ordforråd» refererer både til leksikalsk *variasjon* og *presisjon*. Jo flere ord man behersker, jo mer nyansert, presist og variert kan man uttrykke seg. Å lære et ord er imidlertid en gradvis prosess, og å kunne et ord består av mange delkompetanser. Å tilegne seg forståelsen av alle sidene av et ord (betydning, form og bruk), er noe som skjer litt etter litt: Først får innlæreren en omtrentlig forståelse av et ords hovedinnhold, mens kjennskap til bibetydninger, assosiasjoner, hvilke andre ord ordet ofte opptrer sammen med osv., kommer senere. I dette kriteriet ser vi både på hvor *bredt* vokabular kandidatene har og hvor *godt*, i betydningen passende og effektivt, de bruker sine språklige ressurser.

På de fleste oppgavene i prøven er det, som nevnt under formidling, oppgitt omtrent hvor mange ord som forventes i besvarelsene. Når sensorene skal vurdere omfanget av kandidatens ordforråd, skal de bruke skjønn, og som på alle de språklige kriteriene skal man gjøre en helhetlig vurdering av språket i alle oppgavene i besvarelsen. Dette kan for eksempel innebære at sensor kan vurdere kandidatens ordforråd som stort nok til å sette A2 på dette kriteriet selv om en kandidat har skrevet færre enn cirka 80 ord på «fortelle om et kjent tema»-oppgaven, hvis det som er produsert totalt sett er overbevisende nok til å kompensere for dette. Vi forventer ikke at A1-kandidater skriver fullt så langt på denne oppgaven, og derfor står det på kandidatenes instruks side at anbefalingen om å skrive minst 80 ord på denne oppgaven gjelder dem som sikter på A2. Tilsvarende gjelder anbefalingen om minst 80 ord på «begrunne»-oppgaven kun for kandidater som sikter mot B1.

Hvis kandidatene har mangler i ordforrådet, vil de i noen tilfeller benytte seg av strategier som f.eks. å bruke ord fra andre språk. I undervisningssituasjoner og i dagliglivet for øvrig har slike strategier en viktig funksjon, og de har derfor en sentral plass i læreplanen fra 2021. Men i prøvesituasjonen risikerer kandidatene å bli trukket for innslag av andre språk, spesielt hvis det dreier seg om ord som ikke ligner på norske ord. I noen tilfeller kan det riktignok være hensiktsmessig å ty til ord som ligner på norske ord, og som dermed vil være forståelig for en person som kun forstår norsk. Det

engelske ordet «traffic» vil for eksempel trolig være forståelig for alle med et visst språknivå på norsk. I slike tilfeller er det kun vurderingen av rettskrivningskriteriet som eventuelt kan bli noe påvirket, mens grammatikkriteriet kan bli påvirket i andre tilfeller. Men kandidatene bør være særlig forsiktige med å bruke ord som ikke ligner på norske ord. Hvis kandidaten for eksempel velger å bruke et ord som «chair», som ikke ligner på det norske ordet for «stol», vil vi anse dette som en ordfeil på linje med andre feil. Dette gjelder ikke lånord som er i allmenn bruk på norsk, som f.eks. «smoothie». I noen sammenhenger er det selvsagt naturlig at det forekommer referanser til utenlandske ord som ikke ligner på norske ord, f.eks. når kandidatene forteller om sin egen kultur, men disse bør brukes på en slik måte at det ikke går ut over forståeligheten i teksten.

På A1 har kandidatene et svært begrenset ordforråd, som ofte er knyttet til det konkrete, nære og personlige. De viser riktig bruk av noen ord knyttet til temaene i oppgavene, og med «riktig bruk» mener vi her at ordene er brukt på en forståelig måte, som gir mening i den sammenhengen ordet er brukt i. I praksis er antallet ord tilstrekkelig så lenge alle oppgavene er besvart. A1-kandidatene kan gjøre mange feil ordvalg, spesielt hvis de skriver relativt lange tekster.

På A2 har kandidatene nok bredde i ordforrådet til å uttrykke seg om dagligdagse emner, det vil si konkret tematikk som så å si alle voksne kommer borti i hverdagen, og som man derfor kan regne med at er kjent for alle. De bruker en del av disse ordene riktig. Hvis de legger seg på en veldig trygg linje med tanke på ordvalg og antall ord, og unngår å prøve seg på ord de er usikre på, kan man forvente at de fleste ordene er brukt riktig, men i motsatt fall kan de gjøre mange feil ordvalg. Det sistnevnte forekommer gjerne når de svarer på oppgaver som først og fremst er laget for å måle språk over A2-nivå, som f.eks. «begrunne»-oppgaven (oppgave 3 på A2-B1-prøven). Disse oppgavene vil mange A2-kandidater velge å løse ved å prøve seg på et noe mer abstrakt og utbygd ordforråd enn det som er minimumskravet på dette nivået. (Dette er det, som nevnt over, også tatt høyde for i formidlingskriteriet, ved at

det forventes lavere grad av forståelighet i svarene på de vanskeligste oppgavene.)

På B1 mestrer kandidatene godt et ordforråd knyttet til dagligdagse og andre kjente emner. Det vil si at disse ordene i all hovedsak blir brukt på en måte som passer i sammenhengen. B1-kandidatene kan likevel gjøre noen feil som fører til misforståelser, men dette gjelder først og fremst hvis de velger å uttrykke seg om emner som er abstrakte eller som de har mindre kjennskap til. Ordforrådet er en del mer utbygd enn på A2, slik at kandidatene til en viss grad kan uttrykke seg om slike emner. Oppgavene på A2-B1 har i utgangspunktet relativt konkret tematikk som man kan regne med at alle kandidatene kjenner til, men siden oppgavene åpner for

fri språklig produksjon, vil en del kandidater på dette prøvenivået likevel komme inn på temaer som er relativt ukjente for dem.

På B2 har kandidatene tilegnet seg et bredt ordforråd som de kan bruke på en ganske variert og presis måte, også når de omtaler abstrakte og ukjente emner. De velger i all hovedsak ord som passer i sammenhengen. Fortsatt kan feil forekomme, men dette skal i utgangspunktet ikke føre til misforståelser. Unntaksvis vil sensor likevel kunne se gjennom fingrene med et og annet feil ordvalg som fører til misforståelse, hvis den språklige produksjonen ut fra en helhetsvurdering er overbevisende nok.

Grammatikk

A1	A2	B1	B2
Viser noen eksempler på riktig bruk av noen få grunnleggende grammatiske strukturer.	Viser en del eksempler på riktig bruk av grunnleggende grammatiske strukturer. Gjør mange feil, også helt elementære.	Har et ganske godt grep om grunnleggende grammatiske strukturer. Viser noen eksempler på komplekse setninger. Gjør en del feil, og kan også gjøre noen feil som fører til misforståelser, særlig i komplekse strukturer.	Har et godt grep om grunnleggende grammatiske strukturer. Viser variasjon i setningsstruktur, og bruker komplekse setninger på en stort sett vellykket måte. Feil forekommer uten at det fører til misforståelser.

Grammatikk er kanskje det språktrekket som oftest knyttes til *korrekthet*. Grammatiske avvik, både i bøyingsmønstre og leddstilling, er forholdsvis lette å slå ned på. Det er viktig å minne om at en god grammatikk er mer enn en grammatikk uten feil. *Kompleksitet og variasjon* er like viktig som *korrekthet*. På alle de språklige nivåene vil man finne kandidater som ikke tar sjansen på å bruke strukturer og uttrykksmåter de ikke behersker, og kandidater som er dristige og forsøker seg på formuleringer de ikke helt har kontroll på. Det er lettere å uttrykke seg feilfritt hvis man unngår strukturer og setningsmønstre man bare delvis behersker.

Kompleksiteten kan vi se både på frasenivå og setningsnivå. Verb-, adjektiv- og substantivfraser kan bygges ut, for eksempel: «huset» eller «det gamle huset vi nettopp har kjøpt helt i enden av blindveien». Det er viktig å understreke at kandidatene ikke må straffes for at de tør å bruke et språk de ikke helt behersker, men premieres for at de forsøker på mer komplekse strukturer.

I beskrivelsene av grammatikk bruker vi betegnelsen «grunnleggende grammatiske strukturer». Dette er strukturer både i ordbøyning og leddstilling som er relativt enkle og vanlige, og som man tilegner seg tidlig.

Når det gjelder ordnivået, vil vi regne som grunnleggende strukturer at:

- substantiv og adjektiv bøyes i kjønn, tall og bestemthet
- verb bøyes i tempus
- pronomen bøyes i kjønn og tall

På frase- og setningsnivå regnes det som grunnleggende strukturer at:

- setninger må ha et subjekt («Jeg leser en bok.» «Det regner.»)
- setninger må ha et finitt verb («Jeg leser en bok.» «Jeg har lest en bok.» «Jeg skal lese en bok.»)
- negasjonen plasseres etter finitt verb i helsetninger («Jeg leser ikke en bok.» «Jeg har ikke lest en bok.»)
- spørsmål har inversjon mellom subjekt og verbal («Leser du en bok?» «Hva leser du nå?»)

På A1 forventer vi svært begrenset kjennskap til grammatikk. Kandidaten bruker bare noen få, svært enkle strukturer, ofte innøvde standardfraser som «Hvordan går det?» «God helg!» osv.). Men kandidatene må likevel vise noe svært enkel selvstendig språkbruk for å plasseres på A1. Dette innebærer at de må vise noen få eksempler på riktig bruk av grunnleggende grammatiske strukturer, inkludert noen eksempler på svært enkle setninger som de (sannsynligvis) har konstruert selv (f.eks. «jeg har en katt»). Siden meldingsoppgaven er kjent og dermed ofte vil inneholde innlærte setninger, må kandidatene også vise eksempler på riktig bruk av setningsmønster i minst én av de andre oppgavene for å få A1. For å vurderes som «riktige» må setningene inneholde både subjekt og verbal i riktig rekkefølge.

På A2 forventer vi at kandidaten viser en del eksempler på riktig bruk av grunnleggende grammatiske strukturer, men det vil fortsatt være feil, også elementære. Vi forventer at kandidater på A2-nivå uttrykker seg enkelt, men at de har en del eksempler på f.eks. riktig bøyning av verb og substantiver og riktig oppbygning av enkle setninger. A2-nivået kjennetegnes av spesielt stor grad av variasjon mellom kandidater når det gjelder kompleksiteten i språkbruken. Noen kandidater holder seg til de få, enkle strukturer de mestrer, og skriver dermed ganske feilfritt. Andre prøver seg på vanskeligere ting, som de i varierende grad lykkes med. For å ta høyde for denne variasjonen, åpner formuleringen i kriteriet for ulike måter å være på A2-nivå på.

På B1 forventer vi at kandidatene har et ganske godt grep om grunnleggende grammatiske strukturer. Kandidaten gjør likevel fremdeles en del feil, men har ganske

god kontroll over de vanligste bøyningsmønstrene og enkle setningstyper. Det vil også være noen eksempler på vellykket bruk av komplekse setninger, altså setninger med utbygde fraser og leddsetninger. Med ordet «vellykket» mener vi her at setningene det gjelder er greie å forstå og at de fungerer i sammenhengen – de trenger ikke være feilfrie. Særlig i de komplekse setningene kan det være noen feil som fører til misforståelser, og slike feil kan i noen tilfeller også forekomme i enklere setninger.

På B2 forventer vi at kandidatene har et godt grep om grunnleggende grammatiske strukturer. Feil vil fortsatt forekomme, men disse fører ikke til misforståelser. I en del tilfeller kan det være at noen av de grunnleggende strukturerne ikke er helt på plass, selv på B2. Hvilke strukturer dette gjelder, vil variere, blant annet ut fra kandidatens språkbakgrunn. For eksempel vil noen kunne glippe i bruken av det formelle subjektet “det”, mens andre kan ha større problemer med bruk av bestemthet. Selv om feilene ikke skal føre til misforståelser på B2, er det rom for at sensor unntaksvis kan la en og annen feil passere selv om den går ut over forståeligheten, hvis kandidatens språkproduksjon ellers er overbevisende nok.

Vi forventer også at kandidaten viser god variasjon i setningsstruktur og for det meste vellykket bruk av komplekse setninger. For at vi skal anse setningene som «vellykkede» i en B2-sammenheng, skal de være klare og lette å forstå, og hensiktsmessige i sammenhengen. Som nevnt vil feil fortsatt forekomme, og da spesielt i de komplekse strukturerne. For eksempel vil mange B2-kandidater ha noen tilfeller av inversjonsfeil og feil i plassering av adverbial i leddsetninger.